

Абонаментъ:

За година . . . 55 лв
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:

Официални по 2 лв.
на квадрат. сант.;
търговски
по споразумение.

ВАРНАСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се
отнася до вестника,
да се изпраща до
кметството — Варна

Редакцията
ул. „Царь Борисъ“,
Бабаджовото вдание
II-ия етажъ.

Броя 1 левъ.

Христосъ възкресе!
Някога — преди две
миллиади години, мракъ
забули цялата зе-
мля. Заплакаха звездитъ,
замръха ужасията на цята-
та, птициитъ се лутаха като
пияни край камнитъ стени
на древния Йерусалимъ . . .

Въ тази необикчовена скръбъ
се чуваше гласъ на Сожата,
викатъ на сърдцето, загубено
въ непознато, срабчено отъ
ужасното . . . Нбет и зе-
мята въ молитвенъ екстазъ
твеща: „Осанна! . . . Осан-
на!“

Хиляди ржце тогава се
простреха къмъ кръста на Гол-
юта, където бѣ разпната
всрѣдъ бодли и кръвъ най хуби-
вата истина на свѣта, най-
едрия дламятъ отъ огрш-
цата на живота . . .

И скоро тамъ много сърдца
се разтвориха, и кроткия об-
разъ на Оноюва хвърли мостъ
между великия подвигъ на
Божочовъка и идеала на човѣ-
чеството . . .

Отъ тогава минаха много,
години.

Човѣчеството направи ши-
тантски крачки по пътя на
културния подемъ.

На всѣки кръстопътъ се
издигаха грамадни каменни
храмовъ; всички мислители,
всички жреци на изкуството
описаха този день; него го
вплотиха въ своитъ произве-
дения велики майстори на
перото, четката, лирата и
мрамора, но правдата и
до днесъ е прикована върху
черния, крвавъ стълбъ на
Голгота.

Хиляди, милиони х.ра днесъ
дрнкатъ рждивитъ вериги
на робството, и сърдцата имъ
изгарятъ отъ страдания и
сълзи.

Българското племе също
ката Исуса ридеа върху мѣ-
ченическия кръстъ и пие от-
ровата отъ „мирнитъ“ дого-
вори, забити върху щиковетъ
на победителитъ.

Исусъ се бореше противъ
робството и проповѣдаваше
любовъ, братство и сѣстра-
дание.

Но, има ли ги днесъ подъ
божието небе тия добродет-
тели?

Нека и маме върра въ
утрешния день, въ великия
день, който целува всички чо-
въшки души и имъ сочи пътя
къмъ вѣчната красота, щастие
и любовъ — пътя, по който
камбанитъ на справедливостъ-
та ще отзвнѣятъ тържест-
венна часъ на

— Възкресението Христово.

Инженеръ Б. Кжневъ.

Бъдещето на Варна като лѣтовище

При разни случаи и по раз-
лични поводи сѣ се изказвали
мисли, че едностранчиво се
работи за създаване на пом-
никъ на нашия градъ, като
се гледа той да се издигне
само като лѣтовище, — мисль
въ основитъ си права, но често
пжти зле тълкувана, тъй като
невземамето мѣрки за тър-
говското повдигане на града
се поставя въ пасивъ на об-
щинската управа, като се за-
бравя, че не е тя, която разпо-
лага съ възможността за него-
вото разрешение.

А да се подържа мисльта,
че щомъ общината не е въ
състояние да създаде условия
за търговското повдигане на
градътъ, тя не трѣбва да се
занимава и съ единъ въпросъ,
чието разрешение се намира
почти единствено въ нейнитъ
ржце — въпросътъ за създава-
не на едно модерно морско лѣ-
товище, е повече отъ погрѣшно.

На лице сѣ всички условия,
както за търговското повди-
гане на Варна, така и за из-
дигането ѝ като едно съ евро-
пейско значение лѣтовище и
нека всѣкой, до колкото сили-
тъ и възможноститъ му позво-
ляватъ да работи и въ дветъ
насоки. Самата общинска упра-
ва, обаче, независимо отъ ли-
цата и партийната имъ при-
надлежностъ, ще трѣбва да
умножи своитъ усилия, за по-
стигане една отъ задачитъ —
лѣтовището.

За постигане на другата
цель ще трѣбватъ координи-
ранитъ усилия на стопанскитъ
и полигически срѣди, за да
могатъ да се издействуватъ отъ
централната власть известни
мѣроприятия, които ще съз-
дадатъ оживление въ пристан-
ището и на пияцата.

Каква ценностъ въ лѣтовно
отношение представлява Варна,
като мѣстоположение, климатъ,
економически условия и пр.,
може да се види, само когато
се направи едно сравнение съ
лѣтовищата на другитъ дър-
жави; такова едно сравнение,
макаръ и въ фотографически
снимки и реклами, може да се
направи тази година, на праж-
кия мостренъ панаиръ, състо-
ялъ се между 17 и 24 мартъ,
гдето въ една специална зала
бѣха изложени лѣтовищата и
пристанищата на почти всички
европейски държави и гдето
Варна за пръвъ пътъ показва
своитъ хубости на европейцитъ.

Безъ да се попада въ увлѣ-
чение отъ „локаленъ патри-
отизъмъ“, може смѣло да се
каже, че що се отнася до
онова, което природата ни е
дала, Варна не се надминаваше
отъ никое отъ изложениитъ въ
панаира лѣтовища.

Картината, обаче, веднага се
измѣня, щомъ дойдемъ да раз-
гледаме онова, което ние съ
своитъ ржце и умъ сме стори-
ли и го съпоставяме съ това,
което е направено отъ другитъ

нации. Тамъ сме назадъ, и
имено за това е необходима
енергията на всицата ни, безъ
разлика на парти, съсловия
или даже класи, за да стиг-
немъ и надминемъ другитъ.

Началото въ това отношение
е вече щастливо дадено. Мно-
го хубавитъ ни морски бани и
красивиятъ крайморски паркъ
сѣ ядката на бъдещето лѣто-
вище Варна. Но тѣ не сѣ дес-
татъчни; необходими сѣ още
добри и то по европейски поя-
тия наредени ресторанти, хо-
тели и главно пансиони, съ
удобства и чистота, мѣрени
сѣщо съ европейски мащабъ.
Онова, което е необходимо
за постигане на исканитъ удоб-
ства и чистота, не струва пари;
за цельта е необходимо повече
вслушване въ мненията и съве-
титъ на хора, които сѣ имали
възможността да изпитатъ при-
ятността на казанитъ евро-
пейски удобства.

Не е мислимо да се разчита
на разрастване на Варна като
големо лѣтовище, докато не
се съзнае тукъ, че гоститъ,
които ще идватъ за лѣтуване,
не сѣ съ бездѣлни джебове и
че щомъ сѣ дошли тѣ сѣ
„длъжни да плащатъ“. Този
ориенталски навикъ, който за
жалостъ систематично се прак-
тикува тукъ, или ще бжде
окончателно изоставенъ, или
ние ще се простимъ съ идеята,
че Варна може да разрастне
като голѣмо европейско лѣ-
товище.

Трѣбва да се съзнае, че
между манталитета на евро-
пейца, на билъ той и най-пр-
остия, и между нашия въ
това отношение има голѣма
разлика и че не сѣ европей-
цитъ, които ще привикнатъ
съ нашия манталитетъ, а
това сме ние, които ще трѣбва
да свикнемъ съ тѣхния, ако
искаме да ги имаме за гости.

А тѣ искатъ да ни бждатъ
такива. И искатъ това, не за
щото не знаятъ, какво да пра-
вятъ съ паритъ си, та да дой-
датъ да ни подарятъ малко,
а защото лѣтуването за тѣхъ
е единъ жизненъ въпросъ.

Условията за животъ въ го-
лѣмитъ европейски градове,
каквато е и Прага, сѣ толкова
лоши, че излизането презъ
лѣтото на лѣтовище е нѣщо
тъй необходимо, както е са-
мата храна. И за това всѣки
посетителъ на голѣмитъ евро-
пейски градове ще остане
очуденъ отъ множеството гра-
мадни предприятия, които се
занимаватъ съ отправянето на
лѣтовници до разнитъ евро-
пейски лѣтовища.

Интересно ще е за варненци,
макаръ и бѣгло да се запо-
знаятъ съ условията, при кои-
то тия европейски бюра из-
пращатъ съ десетки хиляди
лѣтовници по разнитъ лѣ-
товни пунктове.

Великденъ.
Разискренъ день надъ сѣнний градъ
Раздигна бѣлитъ завеси.
Камбани празднично звѣнятъ
И сѣкашъ ангели вестятъ:
Христосъ възкресе!

И всѣки листъ и всѣки клонъ
Чело на слънцето поднесе.
Море, земя и небосклонъ
Се слѣха въвъ молитвенъ звонъ:
Христосъ възкресе!

Гърми тържественъ благословъ,
И духъ събуденъ се унесе
Въвъ святитъ на живота зовъ,
За правда жаденъ и любовъ:
Христосъ възкресе!

Ник. Вас. Ракитинъ.

цени за всичко, което е свър-
зано съ лѣтуването, като пжт-
ни разноски, съобщителни
срѣдства въ градътъ, квартири,
ресторанти, но сѣ опредѣлена
по количество и качество хра-
на и пр.

Второто важно условие е
удобствата въ всѣко едно от-
ношение, но особено що се
отнася до чисто и спретнато
наредени стаи, снабдени поне
съ текуща студена вода и съ
нѣкои приспособления за поин-
тименъ дамски тоалетъ, а така
сѣщо и до отходнитъ мѣста.

По нататъкъ идватъ по редъ
развлѣченията, условията за
къпане, климатъ, околности
и т. н.

За всичко това европейския
лѣтовникъ се интересува и
пита. Той много рѣдко ще се
реша да тръгне къмъ кой да
е лѣтовень пунктъ, ако не е
добре информиранъ за всичко
гореспоменато и ако не е си-
гуренъ че обещаното му въ
бюрото ще се изпълни.

Намъ нищо не ни липсва за
да можемъ да организираме и
лѣтовище Варна по подобие
на европейскитъ такива, стига
да се проникнемъ отъ съзна-
нието, че не сме ние, които
ще учимъ чужденцитъ на на-
шитъ разбирация за редъ,
чистота и удобства.

При предпоставката, че въ
Варна щесе създаватъ исканитъ
условия, и варненската община
съ непосредственото парично
сѣдействие на всички заинте-
ресувани отъ лѣтовнището до-
мопритежатели, хотелиери, ре-
стораторъ и пр. ще създаде
въ голѣмитъ европейски гри-
дове бюра за отправяне на
лѣтовници отъ тамъ за къмъ
Варна, може да се разчита на
едно посещение отъ лѣтовни-
ци чужденци, за ксето даже
не е мечтано.

За да се има една малка
представа за възможноститъ
въ това направление, ще трѣб-
ва да се отбележи че варнен-
ския павилонъ въ пражкия
панаиръ се посети отъ повече
отъ 200,000 души, стъ които,
сигурно е че поне 1/10 биха ни
били гости, даже и това лѣ-
то, стига да имаше въ Прага
бюро, което да ги отпрати за
Варна.

А интересъ къмъ Варна се
проявява и въ Мюнхенъ и въ
Вена и въ Буда-Пеща.

Не сѣ празни надеждитъ въ
това отношение. Нуждно е
само да превъзмогнемъ себе
си, да се поиздигнемъ малко
надъ партизанскитъ дразги и
следъ като се разберемъ, че
въпроса за лѣтовище Варна
не е партиенъ или личенъ, а

Благоустройственитъ работи

крито предстоятъ да се извършатъ.

Решение на техническия съветъ при общинката.

Техническиятъ Съветъ при общинката, въ едно отъ последнитъ си заседания се е занимавалъ съ предстоящитъ благоустройствени работи, които съ откриването на работния сезонъ се налагатъ да се почнатъ. Съвета следъ като е разгледалъ мисли, взелъ е следнитъ по-важни решения, а именно:

Равнеставя се на Инвалидното Дво да построи на равни мѣста извъ града още десетъ павилонна за продажба на марки и тютюнъ по предварително одобренъ проектъ — скица съобразно мѣстото, гдѣто ще се построи павилонна.

Удобриватъ се плановѣ за направа на два обществени нуждника, които ще се построятъ единия въ градската градина, а другия до рибнитъ хали, като точнитъ, имъ мѣста ще се определятъ отъ Техническата Дирекция. Въложено е на сжщата да състави поемни условия за постройката на сжщитъ.

Техническата Дирекция да проучи въпроса за една помпена станция за изкачване нечиститъ води отъ канала на морскитъ бани и вкарването имъ въ канала, койго минава покрай Аквариума.

Да се довърши кладенецъ при морскитъ бани, отъ гдето се черпи морска вода за отоплителя на банитъ.

Да се произведе спазаряване: за направа канализация на улицитъ въ курортния кварталъ ул. „27-й юлий“, „Ловарска“, „Царъ Борисъ“ и „Булевардъ Фердинандъ“. Следъ това да се спазари канализацията и на други улици.

Да се направи спазаряване за направата на стѣбище на новитъ морски бани, проекта на

единъ общограждански, да се помислимъ да създадемъ онова, което културния Западъ има отъ десетилѣтия и благодарение на което се препитаватъ не отдѣлни градове, а цѣли държави!

Дано да заработимъ въ тази насока!

което е одобренъ, и да се продължи доизграждането на подпорната стена при сжщитъ бани.

Техническата Дирекция да покани жителитъ на предградието Сеев-Сеемесъ да покажатъ границитъ на имотитъ си, за да може да се завърши дворищната регулация на кварталитъ имъ.

Да се довърши проучването на въпроса за укрепването на Мюхлювъ-дере при с. Аджемлеръ за предпазване на каптажнитъ извори, клонъ отъ Варненския водопроводъ.

Да се обяви търгъ за доставка на ломени камъкъ, за да се продължатъ работитъ по укрепването на Кокарджанското дере и др.

Да се започне настилката по улица „Гургулата“ и извърши китонирането и сжщевременно да се започне настилката на улицитъ „Македонска“, „Бр. Младинови“, „Нишъ“ и „Колони“ и ул. „Градина“.

Да се продължи китонирането на ул. „6 Септемврий“ отъ бул. „Сливница“ до ул. „Каналска“ и по ул. бул. „Сливница“ отъ ул. „6 Септемврий“ до Морската градина.

Китонирането да се продължи и по ул. „Царъ Борисъ“, „Бул. Фердинандъ“ до Бул. Сливница, а сжщо и частъ отъ ул. „27 Юлий“ отъ „6 Септемврий“ до площадъ „Евзархъ Йосифъ“.

За да не се спъватъ работитъ по китонирането на поменатитъ улици и да се въскъснѣ съ изработването имъ до курортния сезонъ, да се предудятъ стопанитъ чрезъ мѣстнитъ вестници, техническия съветъ е решилъ, които иматъ имоти по тия улици, да започнатъ въ най-скоро време да канализиратъ, електрифициратъ и водоснабдятъ сградитъ си безъ да чакатъ поодѣлно покана за това отъ Техническата Дирекция при общината.

Техническиятъ съветъ, имайки предъ видъ спѣшнитъ, които липсата на общински съветъ

Н. Пеневъ, общински химикъ.

Микроорганизмитъ въ винарскитъ избм.

Рѣдко човѣкъ може да срещне винарска изба, която да не е облячена въ дебелъ слой отъ мѣхъ и плесени, които покриватъ стѣнитъ, дървенитъ скари, бѣчи и пр. Това изобилие на плесени се дължи на условията, които се намиратъ тамъ: влага, тѣмнина, температура, които всички благоприятствуватъ тука за тѣхното развитие, като се има предъ видъ, че нѣкои тайнобращни растения могатъ да се развиватъ и при температура подъ 0°. Всички микроорганизми въ избитъ се развиватъ не само по дървенитъ части — бѣчи, дървени скари, сандѣци, вапущалки и др., които разрушаватъ чрезъ бавното проникване на мицелиума, но тѣ не щадятъ стѣнитъ, земята, па даже и стѣклото.

Голѣма частъ отъ винаритъ се стрѣхуватъ отъ плесенитъ, които се развиватъ тамъ, гдѣто виното сълви (около ч-поветъ, между джгитъ и пр.), защото презъ лѣтото тамъ най-често се развиватъ и то само за нѣколко часа, одетнитъ фермеции, които отдѣлятъ силна оцетна мисрия, но колко малко винари има, които могатъ да си обяснятъ причинитъ на различнитъ заболявания, причинени отъ микроорганизмитъ, които съставляватъ флората на избитъ и които зародили се намиратъ въ постоянно движение въ въздуха.

Флората на избитъ се състои отъ различни фамилии тайнобращни: бактерии, гъбички (дрожде), плесени и др., които пѣкъ служатъ за храна на насѣкоми отъ най-низшитъ класове.

Бактериитъ, като се оставятъ на страна, различнитъ видове *Staphylococcus*, *Aspergillus* и др., се намиратъ въ доста голѣмо изобилие въ избитъ, и тѣхнитъ спори сж пренаситъ въ въздуха както на жилищата, така и въ избитъ. Доказано е, че една голѣма частъ отъ заболяванията на вината презъ прѣме на ферментацията се дължатъ на тия бактерии, които спори сж били вкарани въ тѣчността отъ въздуха или пѣкъ чрезъ приборитъ, съ които се работи. Това се потвърждава отъ факта, че тия бактерии не се намиратъ, когато мѣстѣта е

създава, реши да се извършатъ работитъ въ възможнитъ имъ размѣръ до конституирането на новия съветъ.

била предварително стерилизирана и поставена въ стерилизирана сждове.

Гъбичкитъ (дрожде), се намиратъ на постоянно мѣстожи телство въ избитъ, и тѣхното отожествие би очудило всякого, като се знае тѣхното значение за ферментацията на вината.

Паредъ обаче съ истинскитъ гъбички, *Saccharomyces*, се намиратъ различни вредни гъбички, казвито сж *Mycoderma vini*, които покриватъ виното съ бѣли пелени, и *Torulas*, които сж въ състояние да се развиватъ и при голѣми колици стѣна отъ сѣрненъ двуокисъ. На тия гъбички се дължи провлачането на виното, даже когато е било сулфитирано въ доста голѣмо количество.

Плесенитъ се намиратъ въ голѣмо изобилие въ различни видове, като *Botrytis cinerea*, *Penicillium glaucum*, *Aspergillus niger*, *Cladosporium* и др. Съ тѣхнитъ останки сж замърсени уреди, сждове, рѣцѣтъ на работницитъ, а споритъ имъ плаватъ въ въздуха на избитъ и съставляватъ главната частъ на праха, който се поленя върху всички предмети. По голѣмата частъ отъ тия плесени се развиватъ само на открито, въ присѣствие на въздуха и не могатъ да предизвикатъ тия заболявания, каквито се дължатъ на болестотворнитъ гъбички, но понекога тѣ сж въ състояние да се развиватъ въ самото вино и образуватъ групички, видими съ просто око и като послѣствие отъ тѣхното развитие се получава размѣтането на виното.

Една голѣма частъ отъ изброенитъ микроорганизми отъ растителенъ произходъ служатъ за храна на ларви и насѣкоми, които малки размѣри прѣчатъ често да бждатъ забѣлвани. Тезика сж на прѣмъ гъсеницитъ на множество видове *Tipicoides*, които живѣятъ въ вагинитъ дървета на избитъ и пеперудкитъ имъ снасятъ яйцата си както върху корквитъ вапущалки, така и въ пукнатинитъ на дѣскитъ и излюпенитъ червейчета образуватъ галерии, тамъ където сж се излюпили. Различнитъ видове молци, *Colopteres* и т. н. сж въ състояние да прѣдизвикатъ голѣми пакости на всички дървени сждове като ги проядатъ, образуватъ галерии, презъ които виното

почва да тече. Влагата въ избитъ привлича тѣзи насѣкоми а пѣкъ плесенитъ имъ даватъ убѣжище и храна.

Независимо отъ това, една голѣма частъ отъ плесенитъ прѣдизвикватъ вагниването на дървенитъ части чрезъ разлагане на целуловата: подъ влиянието на различнитъ диастази, които се образуватъ въ плесенитъ целуловата се хидролизира, разлага и дървенитъ части се разпадатъ. Нѣкои отъ плесенитъ като *Penicillium glaucum* прѣриватъ си образуватъ мисридливи вещества, които прѣдватъ своята мисрия, както на цѣлата изба, така и на виното. Такива вина иматъ мисрия на мухълъ, на прѣтъ, на дърво, а често и на разваленъ яйца и ставатъ негодни за консумация.

Мисрици за прѣдпазване отъ всички тия микроорганизми сж прѣди всичко чистотата, която трѣбва да се поддържа постоянно въ избитъ.

Сѣнитъ трѣбва често да се варосватъ, да се прѣскатъ съ 10% въ разтворъ отъ мѣденъ сулфатъ; избитъ да се опущватъ често съ сѣра, особено прѣди гродоберъ, прѣди прѣтанането на виното, изобщо прѣди всѣка манипулация, която се извършва въ избата.

Достатъчно е да се спаватъ и въ избитъ най-елементарнитъ условия за чистота, за да се получатъ доброкачествени вина и да се избѣгватъ въ въздуха да се развиватъ неприятности, които иматъ нашитъ винари още съ пукването на пролѣтъ и затоплянето на врѣмето, вината да почватъ да се размѣватъ, да се провлачатъ и да ставатъ негодни за употребление.

По този начинъ ще бждатъ запазени въ голѣма степенъ тѣхнитъ интереси.

Отъ друга страна новия законъ за народното здраве предвижда голѣми наказания за неспазване чистота при приготвянето, придобиването и съхраняването на хранителни др. продукти.

Новиятъ театъръ се работи усилено. Предполага се театъръ да бжде окончателно привършенъ още тази есенъ. Вътрешната мебелировка се изработва въ общинската работилница.

Четете "Варненски общински вестникъ"

НА ВЕЛИКДЕНЬ.

Когато приближаваха Великденскитъ празници, Иванъ ставаше по мраченъ и по нервенъ. Презъ седмицата, която предхожда великия празникъ — на всички възкресение на върѣна на надежда, на радостъ, — той испитваше убѣствень душевенъ гнетъ и, за да го избѣгне, изоставяше обществото, отрупваше се съ работа и все повече се затваряше въ печалния си животъ на самотникъ.

Тамъ, въ неприветливото му жилище на старъ ергенъ, неголото лѣтно отъ радости съществуване му се струваше още по незначително, още по безмислено. Той се отдаваше на мечтания и, списвалъ глава съ рѣцѣтъ си, мислѣше за миналото.

Спомнитъ незабавно го пренасяха въ родната му страна, възкресяваха младостта му, първитъ трепети на сѣрдцето му, напояваха първата му и единствена любовъ, чиста и ясна като кавурното небе. . . Предъ очитъ му вставаше малката Милка, неговата съседка, свежа и примамлива, като ран-

на череша. . . И нахлуваше отново отчаянието, което го бѣше обзело, когато научи, че грубиятъ й баща я бѣше обещалъ другиму и че всѣка надежда е изгубена.

Цѣли петъ-шестъ години бѣха изминали отъ тази тѣжна случка, която му бѣ внушила мисълта да избѣгне, да напусте за винаги самъ животъ, родината си и да се впусне въ непонатото, да стиде на доброволно заточение.

Той бѣше пчтувалъ, бѣше опитвалъ всички удоволствия съ направно желание да унищожи тежката печалъ, която го прѣследваше навредъ. Той не бѣше се оженилъ, защото не всѣкога можешъ да срещнешъ лице, което да може да се спостави съ нѣжния споменъ на любимото лице.

Годинитъ бѣха увеличили сграданията и равочарованията отъ единъ безполезенъ, жалкъкъ и загубенъ живогъ. Мжжѣтъ иматъ само едно приваение: щастие. Иванъ все повече и повече се считаше за заблуденъ,

ващото обръщаше грѣбъ на щастие и не можеше да го търси другаде, освенъ въ далечното, въ великото спокойствие на родната страна.

Всѣки Великдень му носѣше отново тѣзи тревоги, а сжщевременно и желанието да види отново мѣстата, където бѣше прекаралъ такова свѣтло и щастливо детинство и такова пълно съ чудни надежди юношество.

Една година той реши да се завърне по времето, когато бѣха почнали да цѣвятъ теменугитъ и иглякитъ. Следъ дълго колебание, предъ страха да не бжде познатъ и да заподлича на раввалина между раввалинитъ на далечното минало, той замина.

Въ голѣмия градъ, койго бѣше останалъ такъвъ, какъвто живѣше въ споменитъ му, Иванъ стагна, тѣкмо когато биеха всички черковни камбани. Нищо не се бѣше имѣнило въ тѣхния кварталъ; всичко изглеждаше вѣчно като същѣето, което го освѣгляваше съ веселитъ си топанъ лѣчи.

Иванъ уоѣщаше, какъ силно бие сѣрдцето му. Той бѣше

много повече развълнуванъ, отколкото при заминаването си. Юношескитъ духъ отново възкрѣсеше у него и му почръщаше прѣвността на първитъ впечатления, очудването, че още живѣе, и желанието за обичъ, това желание, което годинитъ съсъхмъ не бѣха промѣнили.

И като чуваше вѣвна на камбанитъ, той наистина се почувствува обзетъ отъ обаянието на миналото, изпълненъ съ мечти и щастие. Веднага се вапѣти къмъ черквата, за да види обляченитъ правнично богомолци. Никой не го повнѣ, макаръ и мнозина да се вглеждаха въ него.

И виевацио, едно лице, което би повнѣлъ верѣдъ хиляди други, го изгледа и се вачерви, една стройна фигура радостно забѣрва къмъ него.

Милка, облячена триурно, се изправи отпреде му и съ вачуния си, както едно време, гласъ му проговори:

— Ти ли си, Ваньо?

И му подаде треперяща рѣка. — Защо си въ трауръ? — Взпята той, като отговаряше на сѣрдечното й рѣкуване.

— За баща си. . . Отъ дълго време нося черно, понеже мисля, че съмъ въ него мого да се предамъ напълно на тѣглата и осамотението си.

— Осамотение ли? Но нима си имашъ семейство?

— Ето, че ти не знаешъ какво бѣ станало, понеже замина толкова набърво тогава. . . Баща ми ме бѣше обещалъ на единъ младъжъ, предъ когото не можехъ да скрия, че сѣрдцето не ми принадлежи. Младъжѣтъ бѣше добъръ и честенъ, схвана положението и се оттегли. . . Отъ тогава азъ все те чакамъ.

Гласѣтъ й затрепера. Неподвижни, треперящи единъ до другъ, тѣ се вгледаха мѣлчливо; струваше имъ се, че се намиратъ отново пакъ такива, каквито бѣха въ миналото.

Великденскитъ камбани още биеха, като че ли и тѣ бѣха развълнувани отъ неочакваната срѣща. . . Иванъ и Милка се валоуха за рѣце и подъ тържественния камбаненъ звѣнъ, предъ кроткия ликъ на Спасителя, отпрадуваха щастливия си, макаръ и вакъ цѣлъ, годежъ

ив- ми- ать фрѝнски Борисъ Поповъ

Кримската експедиция*)

Хроника на източната война.

IX Комендантътъ Анри, адютантъ на маршала, вече е вминавал на Шуменъ съ мисия да предизвестя Омеръ паша за пристигането ни въ Варна

Повече отъ всички, турскиятъ главнокомандующъ горещо желае да се срещне съ съюзнитѣ генерали; той знае, че отъ тѣхното пристъпление и отъ вѣстото общо решение ще се създаде преди всичко едно морално впечатление, което ще подеиствува на неговитѣ войски, а въ сѣщото време ще поколебае неприятеля въ смѣлитѣ му намѣрениа За день на вминаването е опредѣленъ 18 май 1854 г., защото маршалътъ очикавалъ на 17 май подполковникъ Дийо и коменданта Анри, които трѣбва да се завърнатъ отъ Шуменъ. Тѣ вече могатъ да дадатъ за турската армия и за позициитѣ на Юмеръ паша ценни сведения.

X. На 17 и двамата същери пристигатъ. „Коменданта Анри, пише маршалътъ, пристигна отъ Шуменъ и Варна, очарованъ отъ приема, оказанъ му отъ турския генералисимъ; той е срещналъ единъ човѣкъ, привърванъ къмъ французитѣ и да лещъ отъ вѣска мисль да имъ пречи въ нѣщо; той ме очаквалъ, той очаква особено амяята съ голѣмо нетърпение“.

Полковникъ Дийо и коменданта Анри, освенъ това донесоха нѣкои сведения, които би позволили, преди тѣхното вминаване отъ Цариградъ, да се внуши на двамата генерали една особена представа за хората и нѣщата, които тѣ отиваха да видятъ.

„Въ турската армия казватъ тѣ, нѣма началствующъ генералъ и войници; никакъвъ преходъ“.

Омеръ паша едва си служи съ картата; той не знае положението и има неясна представа за брѝя на войнитѣ си; ни кога той не посещаванито една болница, нито единъ боленъ, нито единъ раненъ“.

Адюганта на маршалъ Сенъ-Арно обходилъ по негова заповѣдъ болницитѣ Гледали го съ смесено чувство на изненада и възхощение; и за нѣколко мизерни пластри, раздадени отъ името на Франция, болнитѣ и раненитѣ му цѣлували рѣцетѣ“)

Турскиятъ главнокомандующъ нѣма единъ опредѣленъ планъ; неговата единствена мисль е да остане въ Шуменъ, кждето неговитѣ позиции сж укрепени

*) Чрезъ книгата: „L'Expedition de Crimée jusqu'à la prise de Sebastopol — chronique de la guerre d'Orient“ отъ баронъ Де Базанкуръ, воененъ корреспондентъ презъ войната на фрѝнското министерство на просвѣщенieto Книгата е издадена въ 1856 год въ 400 стр

1) Извлечение отъ едно писмо на коменданта Анри: „Цариградъ, 18 май. Маршалътъ заминава тази вечеръ за Варна. Азъ се връщамъ отъ Шуменъ. Омеръ-паша ме посрещна радушно; неговата физиономия е финна и чудесна, той никакъ не изглежда сѣкрушенъ въ самолюбieto си, както се говори често. Той знае своята цена, чувства сжщо, че неговата роля ще бжде изиграна ако ние не пристигнемъ; той съзнава своята слабостъ“.

„Азъ обходихъ позициитѣ на Шуменъ, казармитѣ, болницитѣ. Видѣхъ тамъ лошо облечени и лошо обути войници. Влизакъ въ болницитѣ съ свито сърдце: какво безрѣчие! Парцаливи завивки, извѣтли възглавници и въпреки това доблестнитѣ хора не се оплакваха

„Каква тъжна и безутешна земя е тази България, която би могла да бжде обетована земя Рускитѣ казаци обезпокояватъ тѣзи бедни блгари на четири мили отъ пѣтя, който азъ следвамъ Башибозукитѣ, турскитѣ казаци, горятъ тѣхнитѣ села; и тѣзи нещастници замиваватъ за неизвестни страни, далечъ отъ фронта, които имъ опредѣлятъ двамата неприятеля. — Но каква великолѣпна почва! Какво богатство, ако човѣкъ би желалъ да го използва!“

и ващицвани отъ 45 хиляди войн ци. Той нѣма да атакува, а ще чика за вѣско настѣпателно действие сътрудничесното на съюзницитѣ

Той нѣма никакво точно указание за неприятелската армия. Единствената му преценка е тава: „Азъ мисля, че здравословното състояние на тази армия е лошо; ако тя прекара единъ месецъ въ Добруджа, това е за менъ едно снечелено сражение, защото ще я налетятъ болести, Руситѣ, които сж ваели дѣсниа брѝгъ на Дунава, не извършватъ никакво движение напредъ; лѣвото имъ крило се опира на Кюстенджа, а дѣсното вадъ Раово. Нѣколко кавашки равънавачи сж проникнали до 5 мили отъ Силистра Страхътъ отъ стоварването на фрѝнската армия въ Варна ще принуди руситѣ къмъ отстъпление“.

Такова бѣше долугоре равбирането на общото положение. Така поне се очертаваше отъ сведенията, получени изъ равни мѣста, и отъ тѣзи, чути отъ пратеницитѣ изъ устата на самия генералисимусъ.

XII На 18 маршалъ Сенъ-Арно, лордъ Рагланъ, сераскерътъ и Риза паша съвзоха въ Варна

Още отъ вечерта маршалътъ бѣше решилъ сераскерътъ да вавине до Шуменъ (отъ дѣло време ще се бѣше случвало на единъ сераскеръ да раввие една тѣй голѣма дейностъ). Маршалътъ, нетърпеливъ да равбере действителната сила на турската армия и степента на доврѝето, което можъше да се има въ нея, смѣташе да се освѣдоми по този начинъ.

Сждѣйки по движенията на руската армия, станаше почти ясно, че тя вѣвнамѣрѝва нѣкаква сериозна акция къмъ тази страна и при краенъ случай позицията на Шуменъ добиваше голѣмо значение.

Турскиятъ губернаторъ сияеше, пълненъ съ довѣрие и надеждъ; не бѣше сжщото съ двамата главни генерали. Равбира се, сдюзнитѣ армии още днесъ укавваха своето морално въздействие въ общата кавува, която ващицавахъ; но можеха ли тѣ още сега да й укажатъ една действителна помощ съ своитѣ сдюзинени сили?

XIV. На 19 май, въ 9 часа сутринта, „Вертоле“ пристигна въ Варна, кждето турцитѣ имаха единъ гарнизонъ отъ 6000 души

Сдюзитѣя следваха бърво; не можеше да има вече никакво съмнение върху намѣренията на противната армия. Омеръ паша сжмъ донесе въ Варна новината, че руситѣ напредватъ съ бървъ маршъ, стрѣлъ мостове вадъ Дунава и се сѣрѣдоточаватъ край Силистра, която, по вѣска вѣроятностъ, ще бжде освѣдена въ по малко отъ десетъ дни.“)

Турската армия сд дователно стоеше сама сръщу фронта на руската армия; трѣбваше бѣвъ да се губи нито минута да се ввеме рѣшние и да се действува. — Обаче, Силистра има единъ гарнизонъ отъ 18000 войници, добре команданъ; и Омеръ паша отговори съ една дълга сѣпротива

Предъ видъ възможноститѣ, които се готвѣха, генералитѣ

2) На 11 май руситѣ, следъ като напустнаха Добруджа, замиваха нагоре по Дунава. дебаркираха до Силистра и атакуваха това мѣсто. На 16, подсилени съ части отъ единъ новъ армейски корпусъ, току шо пристигналъ по тѣзи мѣста, тѣ бѣха успѣли да построятъ единъ мостъ върху Дунава и да минатъ въ значителенъ брой на дѣсниа брѝгъ на рѣката.

решиха да вавинатъ превъ нощта, въ 2 часа, за Шуменъ. Сутринта се състоя конфрѝнция въ 5 часа. Това бѣше първата обща срѣща на тримата генерали, първи пѣтъ вѣпрѝсътъ въ военитѣ действия се раввекваше сериозно; и това (което може да се каже) на бойното поле.

Омеръ паша, който притежаваше въ висока степенъ военна интелигентностъ, какънато и да бѣше въ сжщностъ, спрѣдъ оцѣнката на нѣкои, суетни сѣлта на неговия характеръ, внаеше своята неподотвеностъ и не възможността да се протнвопостави на неприятеля. „Да му се предлага сражение, това вначи, казваше той, да се иска равтрѝйството на цѣлага ми армия, за която е вававена една по добра участъ“)

Съ тѣзи възгледи турскиятъ главнокомандующъ пристигна въ Варна. Атаката на Силистра отъ московскитѣ войски прѣвѣше положението по критическо и още по трудно.

XV. Горещата, активна натура на маршала, неговиятъ високъ чинъ въ армията, всичко това го вадѣлжаваше да направяна и да равдвижна, тѣй да се каже, голѣмитѣ дебати, които цѣха да се откриватъ. Още въ началото на конференцията той ввѣ думата и помоли Омеръ паша да изложи ясно положението на своята армия нейната сила, нейното продоволствие и проектиѣ, които си е изврѝвалъ, за да се протнвопостави на неприятеля. чието настѣпление не бѣше вече една възможна нѣрсияностъ, но единъ сѣвършенъ фактъ.

Той го ваволи сжщо да сѣ общи какънато внае относно руската армия, нейния приближителенъ брой и особено намѣренията, които, споредъ дѣланията на тази армия, тѣй можеше да прѣположи у генералъ Паскевичъ.

Тогана турскиятъ главнокомандующъ вавоски, съ голѣма интелигентностъ и яснота, своето положение и това на своята армия. Неговѣ тѣ ефективни, прѣснати навѣвѣжде, вѣзлавваха на около 104,000 души. Главнитѣ пунктобѣ бѣха: Силистра 18,000 души; Шуменъ 45,000 души; Кидлинъ и Клявѣатъ около 20,000 души; Варна 6000 души; останалитѣ прѣснати тукъ тамъ. Тѣзи войски сж добре доволетнани съ муниции и припаси не имъ липсваха.

Той глѣда на позицията, която държи въ Шуменъ като на твърде силна; сигуренъ е, че ще протнвопостави на руситѣ една непреодолима преграда и дори да ги бие, ако се опитатъ да атакуватъ. Омеръ паша знае цѣлата и издържливостъ на своитѣ войници вадъ окопитѣ; вавова именно, далеко отъ мисльта да даде сражение на неприятеля, той е вавелъ решението да чика пристигането на съюзнитѣ армии, които вове отъ цѣло сърдце.

Колкото за руситѣ, тѣхнитѣ намѣрениа изглежда да се очер

3) „Омеръ паша, пишеше маршалътъ не заслужаванито всичко добро, нито всичко лошо, което се говори за него; той е единъ човѣкъ толкозъ забележителенъ, толкозъ полезенъ за турцитѣ, че тѣ не биха могли да намѣрятъ другъ да го замѣсти; той е истински войникъ. Като генералъ има добри и здрави мисли, но неосжществими и отъ политическо глѣдише невѣроятни; тази затворена и здрава глава има нужда отъ направляване“.

Л. К. Бочевъ

Продължение на предприятията следъ смъртта на предприемача.

(Чл. 188 ал. II отъ закона на б. о. и)

Текетътъ на чл. 188 ал. II отъ закона на буржета, отчетноелта и предприятията се нуждаят отъ рѣшение, защото така, както е формулиранъ, често предввкна недоумѣние относно случитѣ, когато може да се унищожи договора, бѣвъ да се конфискува вавога, или да се раврѣши на наследницитѣ, ако тѣ пожелаатъ, да продължатъ предприятието, защото да се счита, че това е възможно въ всички случаи, е явно погрѣшно. Въ сжщиятъ текетъ се подчертава, като необходимо условие „естетного на предприятието“. И то въ сжщностъ е рѣшаващиятъ факторъ, а следъ това правото на министра и желанието на наследницитѣ.

Но на какъна база трѣбна да стане категоривацията на предприятията споредъ тѣхното „естетно“? — Това е вавпрѝсътъ, отъ раврѣшението на които вависи правилното приложение на чл. 188 ал. II

Преди всичко трѣбна да вавбелжимъ, че З. В. О. П. дана на понятието „предприятие“ едно опредѣление, което включва и сдѣлки, които не сѣставляватъ такова, каквито сж: купуването, продаването, наемането на нѣщо. Това е направено съ целъ да се подеде подъ известни правила начинътъ, по който ще се навърши сдѣлката. Смиельтъ, следователно, е чисто процесуаленъ.

Това опредѣление не може да прѣхвърли посоченитѣ граници и да има значение въ частно правнитѣ отношения, които поататѣкъ се създаватъ между учрежденията и лицата вѣвъ основа на надлежно утвърденъ тѣргъ. И за това, въ случая, правото за унищоженieto на договора е тѣсно свързано съ „естетното на предприятието“, т. е. дали то е такова въ истинската и общо приета смиель.

Таванатъ ясно, откогато фелдмаршалъ Паскевичъ пое командването, Паскевичъ е старъ, неджавъ, не се качва никога на конь; но той има едно голѣмо желание, волята да действие; той желае единъ последенъ лѣчь на слава да овѣти крива на единъ блѣскавъ животъ.

Нѣма никакво съмнение, че неприятелътъ желае да прѣвеме Силистра, за да си създаде една вдрана база за действия; тѣй сѣрѣдоточава своитѣ сили около това мѣсто и строи мостове отъ всички страни на Дунава, бѣвъ да държи смѣтка за проходитѣ, които водятъ за този градъ отъ дѣсниа му брѝгъ, или да прѣввжда опасността отъ едно неминуемо раввляване на рѣката.

Следна.

на думата, или само по смиель на З. В. О. П.

Въ последния случай, а тѣкъв е вѣска обикновена покупка и продажба, унищоженieto по тази причина не може да стане, защото правата и вадѣлженията по договоритѣ не сж лични на продавача или купувача, а прѣминаватъ по право върху неговитѣ наследници по силата на чл. 32 отъ Закона за вадѣлженията и договоритѣ в другата страна не може по вавкона да отнеме на последнитѣ наследнитѣ права по договора, защото наследодатѣли е умрѣлъ. Прѣполага се, какъна закона, че вѣвкоб е сключилъ договора за себе си и за своитѣ наследници и имеющи право, когато протнвното не е ирично условено, или когато то не произвва отъ естетното на договора. Така че, въ всички тѣзи случаи, договорътъ не може да се унищожава, и силата му продължава, независимо отъ желанието на наследницитѣ.

Другъ би билъ, обаче, вавпрѝсътъ, ако имаше предприятие въ истинската смиель на думата, напирѣмъ въ изработване на нѣщо, въ който случай личността и способноститѣ на предприемача иматъ голѣмо значение. Тукъ се касае до договоръ за наемъ на работата, и гражданския законъ счита, по начало, двогоритѣ за тѣя прѣприягия за паднали съ смъртта на предприемача. Това е подчертано съ ириченъ текетъ въ чл. 399 ал. I отъ закона за вадѣлженията и договоритѣ, който гласи: „Договоръ за наемъ на работа се равваля съ смъртта на художника, на архитекта или на предприемача, който е натоваренъ съ тази работа“.

Именно, тѣкмо въ този последния случай, трѣбна да се тѣрси смиельта и приложението на вавие II отъ чл. 188 на З. В. О. П. Ясно е да се схване, че не може да се счита, че министра или наследницитѣ на предприемача иматъ нѣкакво право да унищожаватъ тона, което по силата на самия законъ се счита за паднало и че тѣхнитѣ права тукъ не могатъ да бждатъ освѣнъ, по взаимно сдгласие, да уговорятъ помежду си договора да остане въ сила и да се продължи прѣприягнето. Това не е въ протнворѣчие и съ общото право, защото правилото по чл. 399 ал. I отъ З. В. О. П. е включение отъ принципа на чл. 32 отъ с. в. и не е отъ обществено значение, нито е абсолютно, за да не могатъ странитѣ да го отмениатъ чрезъ едно последующо сдгласение.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна

Идеална храна само въ ВЕГЕТАРИАНСКАТА ГОСТИЛНИЦА „ПРИРОДА“ НА УЛ. „6 СЕПТЕМВРИЙ“, 6 (БИВШЪ РЕСТОРАНТЪ „БАТЕМБЕРГЪ“ И „СТАРИЯ БОРЪ“)

ГРАНДЪ ХОТЕЛЪ се откри на 1 априль въ центъра на града срещу Варненската община. Ново-построенъ, съ нова комфорта мобилировка, в сѣкастая топла и студена течаща вода, баня въ всѣки етажъ на разположене на г. г. пасажеритѣ и всички удобства. На г. търговскитѣ пѣтници со прави 10% отстъпка.

